

Goeiemiddag en welkom,

Ioanna en ik willen jullie in de eerste plaats heel erg bedanken om hier te zijn. Ik heb de voorbije weken in mijn familie gehoord dat weinigen er rekening mee hielden dat ze ooit nog eens voor mijn trouwfeest uitgenodigd zouden worden, en ik denk dat voor Ioanna hetzelfde geldt. We waarderen jullie aanwezigheid daarom des te meer.

Het heeft inderdaad even geduurd vooraleer we elkaar gevonden hadden. We kennen elkaar dan wel al van toen we nog heel jong waren, dat is dus een jaar of tien geleden, maar om elkaar echt te vinden heeft wat meer tijd gekost.

Ook onze ouders hebben er lang op moeten wachten, maar Ioanna en ik zijn allebei heel dankbaar voor jullie steun. Zonder Eleni, de moeder van Ioanna die vandaag in Salamina heel hard aan ons denkt, zonder jullie, ma en pa, hadden we hier vandaag niet gestaan, en dat weten we heel goed. Dat het wat langer heeft geduurd betekent ook dat sommige mensen die we hier vandaag heel graag hadden gezien er niet meer zijn. In de eerste plaats Ioanna's vader, die ik zo graag gekend zou hebben. Maar ook grootouders, tantes, nonkels, vrienden die ons ontvallen zijn. Zoals tante Jeanne, aan wie we nog een uitnodiging hadden gestuurd, maar die enkele weken geleden overleed. Laten we straks een glas drinken op hen, en op wat ze voor ons betekend hebben.

Ik wil ook speciaal even iedereen verwelkomen met wie ik minder dan een maand geleden de gemeenteraadsverkiezingen heb bevochten en gewonnen. Veel meer dan dat uitstekende resultaat zal me altijd de team spirit bijblijven van de campagne 2018, de vriendschap en de wil om samen iets te betekenen voor onze gemeenschap. De dagen na 14 oktober waren lastig en de kater is wellicht nog niet helemaal verdwenen, maar ik hoop toch dat we de teleurstelling van toen kunnen omvormen in zes jaar samenwerking voor een beter Essen. Ik verwelkom ook graag wie in die campagne aan de andere kant stond. Burgemeester, collega's, uiteindelijk zijn we allemaal mensen die iets willen doen voor onze gemeente, en we proberen elkaar vooral aan te zetten om dat zo goed mogelijk te doen. Laten we daar vandaag samen een glas Griekse wijn op drinken.

De verkiezingen waren een millimeterspurt, de organisatie van dit feest zelf voelde soms ook zo aan. Ik wil daarom graag alvast de mensen van het Atheneum hier, alle medewerkers, en in het bijzonder ook Liesje die onze steun en toeverlaat is geweest in de voorbije weken, bedanken. Dankuwel ook aan onze getuigen, Roel en Leen, voor vandaag maar ook voor de vele jaren voordien.

Dat liefde géén grenzen kent, wisten we in de streek waar ik vandaan kom al lang. Vroeger hadden we het dan alleen over de grens met Nederland, vandaag is de wereld groter geworden. Dat is niet altijd gemakkelijk, maar wel enorm verrijkend. Ioanna kan nog altijd verwonderd zijn over de koeien die staan te grazen in ons vlakke landschap, en er met dezelfde ogen naar kijken als ik naar de inktvis die aan de Griekse havenkant tussen twee stoel te drogen hangt. Volgende week zijn we dáár, in Griekenland. We kijken er allebei enorm naar uit. Maar vandaag hebben we voor jullie geprobeerd om Griekenland een beetje naar hier te halen. Met Griekse spijs en drank en Griekse muziek. Hopelijk brengt het

ons wat dichterbij elkaar. Grenzen zijn er immers om te overbruggen, taalgrenzen trouwens ook. Ik ga dus ook even iets in een paar andere talen zeggen.

Allow me to continue in English, the language that brought Ioanna and me together. Not Shakespeare's English, but the Schuman Roundabout variety. Our marriage is indeed very much an EU marriage. The legal basis for it is surely to be found in the EU Treaty, more specifically in article 150. Although we also met at the ILO in Geneva, without much success I should add, and at the OECD in Paris, it was the Employment Committee where Cupido found us. It was in EMCO that our key indicators converged, that our multilateral surveillance showed good progress, and that we decided to come together, disregarding somewhat national practices and specificities. A positive scrutiny reservation turned into a general approach, and today we agreed on common guidelines for our lives. The movie could be titled Romance in Borschette.

Colleagues, friends, I want to welcome you today. We are very grateful for having you with us, whether you travelled from Latvia, madam chair, from Malta, Lithuania, Ireland, Croatia, from the Netherlands or from Brussels. Welcome in particular to Todor, who is not only our guest today, but also our photographer. Dear colleagues, we will always cherish the memories of the surprised reactions when you recently heard about us being together. Many of you observed that they must have missed something during the meetings, but we have indeed always tried to remain professional. This, I should add, is one of the many things that I admire in Ioanna: her professionalism and her dedication to what can be at times a very demanding job.

I also want to take this opportunity to put the EU itself in the spotlight for a moment. I have often had the occasion in EMCO to express my deep belief in our joint endeavour to build unity from diversity. Working in the EU context, whether it is in the Commission, madam director, in a committee, at a Permanent Representation or still somewhere else, is incredibly enriching, as it teaches us that things are often not as they look at first sight, that people, countries, political systems or ideas, cultures and religions should not be judged too quickly, that mutual respect is essential to build cooperation on. In times when the added value of the EU is too often taken for granted, it falls upon us to remind our friends, our people, of the enormous contribution it has made to peace, to social welfare, and indeed even to love. There is still a long route to go. Take it from us, the paperwork involved in any cross-border activity, such as a marriage, is still daunting. Today, however, we want to raise our glasses to what we achieved together.

Je vais aussi dire quelques mots en français, puisque c'est la langue dans laquelle j'ai sans doute fait le plus d'efforts pour ne pas répondre à des questions sur Ioanna et moi. Bienvenus, mijnheer de voorzitter, mes chers collègues, et merci d'avoir respecté notre volonté de ne pas partager tout trop tôt. Mais avouez que cela vous a parfois bien amusé de m'embêter un tout petit peu. Je ne promets pas que je vais trouver de nouveaux secrets pour nourrir vos conversations, mais en guise de compensation je vous propose un ver de vin grec aujourd'hui et un bon καρυδόπιτα lors de mon prochain anniversaire.

Θα τελειώσω στα ελληνικά... Με την αγάπη μου μπήκε στην ζωή μου και η γλώσσα της. Η όμορφη, αλλά και δύσκολη γλώσσα της, τα Ελληνικά. Την έμαθα, την μαθαίνω ακόμα, και

ανακάλυψα συγχρόνως τη χώρα της. Την Αθήνα, τους Δελφούς, τα υπέροχα νησιά, από το Καστελόριζο, τη Σαντορίνη, τη Ρόδο μέχρι το πιο όμορφο νησί, όπως ξέρουμε, την Σαλαμίνα, εκεί όπου βρήκα την Γιάννα μου, η οποία έγινε ό,τι πιο σημαντικό έχω στη ζωή μου. Ανακάλυψα την Ελλάδα σας, την Ελλάδα μας, με τα σπίτια πιο λευκά του γλαυκού του γειτόνεμα, όπως το έγραψε ο Ελύτης. Η χώρα με το εντυπωσιακό παρελθόν, και το ακόμα πιο εντυπωσιακό μέλλον, όπως ξέρετε, κύριε πρέσβη, κ. Μακρή.

Καλώς ήρθατε, συνάδελφοι και φίλοι μας. Ήμαστε σίγουροι ότι θα έχουμε σήμερα εδώ και μια μικρή Ελλάδα, με τον ήλιο που είναι πάντα μέσα στην καρδιά της αγάπης μου, με το υπέροχο φαγητό από τον Στέφανο, που θέλουμε να ευχαριστήσουμε πολύ για την συνεργασία και την βοήθεια του, και με την μουσική από τον Δέμι, που τον ακούσαμε πριν ένα χρόνο με το Theodorakis Ensemble στο Eeklo. Αλλά κυρίως ελπίζω ότι θα συμμετέχουμε σήμερα όλοι στην φιλοξενία των Ελλήνων.

Ευχαρίστησα τις οικογένειές μας ήδη στα ολλανδικά, και ελπίζω ότι η μητέρα και ο αδερφός της γυναίκας μου το άκουσαν, αλλά θέλω ιδιαίτερα να ευχαριστήσω την αδερφή της, την αδερφή μου, την Σίσου. Ήμαστε πάρα πολύ χαρούμενοι που είσαι μαζί μας τώρα, και ευχαριστημένοι για όλα όσα έχεις κάνει για εμάς και για τον γάμο μας. Χωρίς εσένα, Σίσου, πραγματικά δεν ξέρουμε τι θα είχαμε κάνει.

Αυτό είναι όλα από μένα, so let me know pass on this microphone to my wife.

Tom Bevers, 10/11/2018